

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conversione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

92. Eiiciuntur iterum edicto terribili.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

significabant religiosam se vitam sectari, immensis à patria itineribus venisse, ut in regno Sinarum nominatissimo Regis fidei clientes perpetuo degerent, graues nemini fore, sed in promptu habere unde aliena liberalitate victarent; hoc vnum poscere, sibi de publico tantum vendi quantum ad ponendam illic domum sat esset, statuendamque sacram ædiculam ubi Deo cæli sua obsequia exhiberent. Legebat Aitauis vultu hilari libellum, cum fronte subito mutata, dolere se ait quod negare illorum meritis cogereetur quæ nihilo quàm ipsi ardentius cuperet; se tanti non esse, ut rem attingeret quæ Gubernatoris Prouinciæ spectabat iura; eius esse suo periculo, externos admittere; conuenirent illum suis precibus, sed intelligerent par fore miraculo si ad eas illum inflecterent: quod illi tentare dum parant bona cum Aitai venia in palatium diuertunt Sianensium Legatorum, expectaturi venturos ad Nundinas Lusitanos. Pauca horas vix illic hæserant cum datam gratiam Aitauis reuocat; monet Inspectorem Prouinciæ instare, tantæ aduentu Potestatis, Mandarinos omnes etiam infantes perterrefieri, quantum magis Aitauis, si regni aditum externis dedisse notaretur: quare suo quamprimum & ipsorum bono Macauiam viam maturarent. Et verò fuit quam celerrimè festinandum, cum iam ad portas Hiansciani penderet edictum quo Prorox nostros eorumque interpretem haud obscurius petebat quàm si nominatim eos appellasset. Carpebat acerbe admodum atque indignanter Sinarum aliquos Macauiam incolentes, patriæ hostes, bonique publici, qui se Sacerdotibus Europæis mancipassent in Magistros atque interpretes, eosque Sinarum & linguam & characterem docuissent; ausos inde iis de Sacerdotibus aliquos in vrbe primacia, ius domus, & templi, contra regni leges æternas poscere, quibus perinde ab externis quàm ab hostibus cauetur. Quamobrem sceleratæ illi, venali, & infidæ genti interpretum, proditorum indici omnes pœnas (quas atrocissimas enumerabat sigillatim) si quid in posterum consilij aut opis Sacerdotibus illis occidentalibus præstarent, aut effroni eorum audaciæ fauissent, de obtinenda in Sinis habitatione. Hac edictione cubitalibus prostante literis, concidit animus tum Ruggerio & Riccio, tum Macaensibus quibus eam ipsemet retulerunt, post mensis vnus ærumnosum iter, desperatiquè saltem ad triennium fructus; quo Cantonienis Proregis legitimo tempore stultum erat sperare abrogatum iri ab eo decretum quod tanto legum & pœnarum fragore pompæque statuisse, quare ostentam ingens fuit diuinæ in id regnum, Patresque bonitatis, ut annorum triginta contentionibus frustra semper tentatus in illud ingressus, octiduo ferè nunquam minus speratus panderetur. Dies abierant vix septem reuersis Macauiam Patribus, cum adest

92.
Elicuntur
iterum edi-
cto terribili.

93.
Iterum reuo-
catur serui-
b-ncuoli
opera.